

EMPRESSES

La centenària Màquines de cosir Puig

CLASSES DE COSTURA

La venda massiva de màquines de cosir l'any 1960 va anar acompanyada d'un cursset gratuït per aprendre a treure el màxim profit dels nous instruments domèstics

CAL MANYÀ

El primer establiment estava situat al Camí Ral i a Cal Manyà tant es venien bicicletes com estris per regar els camps i, evidentment, màquines de cosir

PUBLICITAT

Una de les millors tècniques de màrqueting era posar l'anunci de l'negoci a la furgoneta i anar a passar el dia al Aplec de Sant Ponç. La venda estava assegurada

Xavier Puig i el seu pare, Joan Puig, fotografiats a l'establiment que tenen a l'avinguda Fibracolor de Tordera. QUIM PUIG

L'art de saber com cosir - ho gairebé tot

Màquines de cosir Puig ha passat de vendre el producte a les mestresses de casa a assessorar tècnicament les empreses i dissenyar prototips que uneixen materials per ultrasò. Per Teresa Márquez

A Tordera l'establiment es coneix més com a Cal Manyà que no pas pel nom oficial, Màquines de cosir Puig. Amb cent anys acabats de fer a les espatlles, les arrels d'aquest comerç cal buscar-les en l'últim terç del segle XIX quan el besavi va aparèixer al municipi maresmenc treballant en la via del tren. Sembla que el lloc li va agradar i s'hi va

establir com a ferrer. Dels cinc fills que va tenir, el petit, en Joan, va ser manyà. El seu nét, en Joan Puig, explica ara que l'ofici aquell temps significava tant arreglar bicicletes com fer estris per recuperar les gal·ledes que queien als pous o atendre un veí a qui s'havia d'obrir la porta de casa. L'arribada de les màquines de cosir va ser fruit dels primeres negocis amb l'empresa Wertheim, que

les fabricava. El seu representant anava per les cases de pagès i ensenyava a les famílies com de ràpid i bé cosia aquell estri. "En un mes es van vendre 130 màquines i a les dones que les compraven se'ls va fer un cursset per aprendre com treure'n el màxim profit", recorda Joan Puig. Wertheim va cedir la representació per al Maresme de les màquines de cosir a la família Puig, que, des de lla-

vors, hi va estar vinculada. Durant molts anys, tal com constata Joan Puig, es van especialitzar en la venda a particulars "perquè era costum que les noies que s'havien de casar es fessin elles mateixes la roba i els brodats". Puig va aprendre l'ofici de mecànic de màquines de cosir a la fàbrica Hispano Olivetti de Barcelona, però la formació la va completar a Alemanya i Itàlia. Però, com tot, el

mercat de les màquines de cosir domèstiques es va anar debilitant. Màquines de cosir Puig va preveure a temps el canvi i va dirigir els seus esforços cap a la maquinària industrial. "Durant un temps a les cases van conviure la màquina de cosir particular, que la feia servir la mestressa, amb la màquina industrial que li havien instal·lat perquè treballés per a una de les moltes empreses tèxtils de la zona", assenyala Xavier Puig, l'última generació del negoci, que afegeix que "hi havia desenes de tallers d'aquest tipus". Les primeres crisis del tèxtil i la deslocalització de les empreses de confecció van ferir de mort el sector i els petits tallers que es mantenien d'aquesta activitat, però els propietaris de Màquines de cosir Puig van resistir. "Les grans empreses que encara es mantenien ens van fer confiança amb el manteniment de la maquinària i nosaltres vam respondre posant-hi moltes hores i caps de setmana i ampliant la zona d'actuació", comenta Joan Puig.

NOUS HORIZONS. Xavier Puig va seguir l'estela del pare i també es va formar a Alemanya abans de tornar a Tordera i revifar l'activitat de l'establiment. Sense abandonar el sector tèxtil -són assessors tècnics del Grup Inditex, que darrerament ha construït a la població la seu mundial de Massimo Dutti i un gran centre de distribució- la firma va començar a treballar en nous camps. "Nosaltres som professionals de cosir i calia aplicar la nostra experiència a nous materials i nous sistemes com ara les costures per ultrasò o les de *cunya calenta*", recorda Puig. És temps de treballar amb la part tèxtil del sector de l'automoció, de la confecció de vestits de neoprè o dels sacs de plàstic. Xavier Puig avança que són ells els que reben la proposta, l'estudien i reso-

len la comanda. "En el taller ideem el prototip de màquina de cosir que sege-llarà el sac de patates o que unirà la xarxa de plàstic que s'instal·larà en els talussos de les carreteres perquè no caigui la terra", enumera amb orgull l'últim de la nissaga Puig. L'últim repte: cosir peces de PVC de 10 mil·límetres. Amb quines agulles? "Amb les que ens facilita una de les marques punteres, Groz-Beckert, en desenvolupament d'agulles i de puntes", explica.

Malgrat que l'aparador de Màquines de cosir Puig és ple d'aquests instruments, el client que entra per la porta és molt divers. Joan Puig assenyala, però, que

Hem hagut d'obrir nous

mercats després de la crisi del tèxtil

XAVIER PUIG
PROPIETARI

d'un temps ençà la venda a particulars ha repuntat. "Suposo que hi ha més temps per arreglar-se la roba i l'estalvi econòmic també és important", diu convençut. D'altra banda, Xavier Puig defensa amb fermesa la qualitat i la garantia de les màquines que hi ha darrere d'una marca. "Ens porten màquines que han comprat en una àrea comercial per pocs diners i que arreglar-les costa gairebé el preu de compra", lamenta. El futur es mira amb moderada il·lusió "i confiant que arribin temps millors". Tot i això, el reconeixement que Tordera els va fer fa poques setmanes amb motiu del centenari ha servit, si més no, per evitenciar que a Cal Manyà li queda encara molta corda. O fil.